

der el francés. Pro el cas es que'l criat, en quant a la vestimenta, sempre anava atrassat d'una estació, es a dir: al hivern portava trajo d'estiu y al estiu trajo d'hivern.

Doncs *bueno*; un hivern d'aquells en que'l fret apreta de debó, s'estava el criat petant de dents y recargolantse de fret, boy esperant al amo, quan de sobte arribá aquet lluint un *gabán* de pells a la *derniere*, un tern esplendent forrat de baieta y ensenyant només de la seva graciosíssima figura l'excessiu apendice nassal. Ab una flema de despreocupat, diu a n'el seu fidel servidor: —Ab tot y'l fret que fa,estic calent de per tot arreu menys de la punta del nas.—A lo que contestá el criat:—Doncs jo estic complertament fret de per tot arreu, menys del forat de... *L'ull*; de manera que si vosté'm fica el nas al forat, vosté estará calent de per tot y jo tot ho tindrè fret.

ULLADES DE LA SETMANA

Una de les senyoretes més hermoses que ha contemplat la fina vista humana, s'estava dillúns passat esperant el seu xicot en la porta principal de l'Església de les Monjes. La raspa que l'acompanyava, treia el nas de tant en tant per el cantó de cà la Xica, ab objecte de veure si venia el *deseado*. Com que feia un fret d'aquells que fan petar les dents, les dugues agraciades femelletes, —car la raspa també era jove y estupendament catxonda—, pera entretenir el temps d'espera y ferse passar el fret, se abressaven y petonejaven d'una manera tant sorollosa, que cridà l'atenció del célebre *Taulé* que *iluminat* per allí passava en aquells moments. S'atansá sigilosament vora la parella lesbiana y al donarsen elles compte sentiren ab el consegüent espant, qu'ell aixís parlava:—Noyes, no hus espanteu que jo mentrestant podré xiular ab gust.

Una de les *ullades* de la setmana passada, feu el miracle de que's creiessin aludits els tranquils individus que formen l'honorable y benemèrita societat del *Carro del vi*, en un sentit qu'ells consideraren ofensiu. Si val la nostra paraula, consti que no teníam ni tindrém mai cap intenció de ferir la suceptibilitat del vehícol vinalal, puig estém segurs que la població d'Olot espera d'ells grans sacrificis pel seu be, y ja se sab que nosaltres soms *Olot*, es a dir els *Amos*.

Está vist que'l *sentit comú*, aquest sentit tant mal anomenat per quan la principal característica es la seva raresa, se refugia en aquets temps de pseudailustració y de condemnes episcopals de a tres el quarto, en la classe més humil, en la que

lliure son cervell del enfarfec de lectures mal pa-hídes, discorra ab la tranquilítat y llógica natural a un cor bo y cap claríssim.

S'ens ocorregueren aquestes filosofies d'estar per casa y digues de qualsevol pastor d'ànimes de canti, al sentir l'altre dia un breu diálec entre dugues dónes del poble ab posats de beaiata espantada l'una y l'altre ab els aires desinvolts de dóna a la moderna. Deia la primera ab candorosa bona fé:—Ara veieu! jo no se pas perque'l Senyor Bisbe, sapiguent que aquest diariot es tant dolent—parla an de L'ULL—vol que li enviiu tots els *numbros* que la gent tingui.—Sempre serás una ignossentassa!—li contestestá l'altre—ah, burra! sabs que's aixó? es perque ell no te tota la colecció.

Salut benemèrit *Carro del vi*! Salut, tranquil *Carro del aiguardent*! Salut també per vosaltres, els de L'ULL! Salut, en una paraula, pera tots els que no conformes en que'l sol surti al matí, protestan d'aquest intolerable estat de coses, fent companyia als que felissos corrém de nits pels carrers de nostra pacífica ciutat. Per tots vosaltres que feu visites a vostres estimades coneixenses a altes hores nocturnes, aprofitant la platejada claror de la lluna y millor encara de la fosca amiga y confidenta dels enamorats; per vosaltres *serenos* honoraris, sense sou y sense *alabado sea Dios*, son avui les nostres alabances. Vosaltres y nosaltres, oh macos ciutadans, soms sempre'ls primers en acudir a donar auxili en qualsevol cas ingrat, sigui foc, sigui un mal part, sigui lo que vulgui, lo mateix disposats a fer cada galleda en má, que anar corrents a buscar la llevadora.

Ciutat d'Olot! pots estar ben tranquila, puig mentres tos pacífics ciutadans gosan del repós que's mereixen per la passada jornada de treball, o s'esforsan adelarats pera donar robustos fills a l'estimada patria, hi ha qui vetlla ton son, oits alerta al pito anunciador del reclamat *socorro*. Viscan els habitants de la Lluna..!

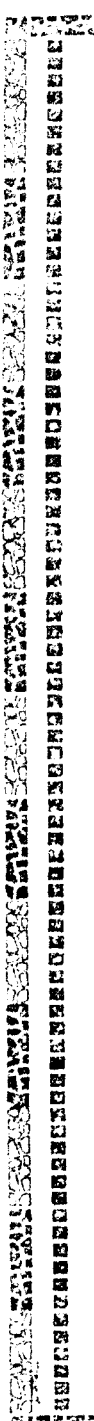
Si hem parlat aixís, es degut a una epístola rebuda d'un dels interessats en l'incendi del dimars, que dona les gracies a n'els de L'ULL per quan ab gran valentia contribuiren a la seva extinció; pro com que no volém tota la gloria per nosaltres, participants de les bones gracies a les honorables entitats del *Carro del vi* y'l *Carro del aiguardent*, perque també llurs individus hi posaren el coll, els braços y les cames.

Tot sigui per la santa causa que tots defensém.

NU.

No

Msn. LI